

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapest**en, **2010. év február hó 25. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indult bűnügyben a Fejér Megyei Bíróság B.20/2007/35. számú ítéletét az alábbiak szerint ***változtatja meg.***

A vádlott cselekményének megnevezése: ***testi sértés büntette*** (Btk. 170.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés I. fordulat)

A vádlott büntetését 2 (kettő) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre és 3 (három) évi közügyektől eltiltásra ***súlyosítja.***

A büntetés végrehajtásának próbaidőre felfüggesztő rendelkezését, a pártfogó felügyelet elrendelését ***mellőzi.***

A vádlott által 2006. év szeptember hó 2. napjától 2006. év október hó 2. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott börtönbüntetésbe ***beszámítja.***

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét ***helybenhagyja.***

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 9.000 (kilencezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fejér Megyei Bíróság a 2009. május 13. napján kelt B.20/2007/35. számú ítéletével a vádlott bűnösségét a Btk. 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntetében állapította meg, és ezért őt 2 évi végrehajtásában 5 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Elrendelte a vádlott pártfogó felügyeletét, külön magatartási szabályként előírta, hogy a vádlott nyilvános szeszeshelyeket nem látogathat.

A bűnjelek lefoglalását megszüntette, és a sértettnek kiadni rendelte, továbbá kötelezte a vádlottat a felmerült 156.916 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a börtönbüntetés tartamának felemelése, és a végrehajtás felfüggesztésének mellőzése, továbbá közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása végett fellebbezett, a vádlott és a védő az első fokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.492/2009/1. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen - kisebb súlyú eljárási szabálysértésként értékelte, hogy a 2008. év szeptember hó 24. napján tartott tárgyalásról készült jegyzőkönyv nem egyértelműen fogalmaz abban a kérdésben, hogy a sértett és az édesapja pontosan mikor volt jelen a tárgyalóteremben a tárgyalás kezdetén, de az ügyészi álláspont szerint ez a szabálysértés nem akadályozza az ítélet felülbírálatának.

Az elsőfokú bíróság által döntően a vádlott beismerő vallomása és az azzal összhangban álló egyéb bizonyítékok - tanúvallomások, okirati bizonyítékok, szakértői vélemények - alapján megállapított tényállást részben megalapozatlannak jelölte meg, egyben indítványozta a vádlottról készült elmeorvos szakértői vélemény adataival, és a vádlott ittaságának fokával történő kiegészítését.

A kiegészített tényállás alapján a vádlott bűnösségének megállapítását és a cselekmény jogi minősítését is, törvényesnek jelölte meg azzal, hogy a cselekmény megnevezésének pontosítása indokolt.

A bűnösségi körülmények pontosítása mellett a büntetés súlyosítására és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására tett indítványt.

A **védő** írásbeli beadványában és perbeszédében a nyilvános ülésen egyetértett a cselekmény megnevezésének pontosítására irányuló ügyészi indítvánnyal. A bűnösségi körülmények közül nagyobb nyomatékkal kérte figyelembe venni a sértett közrehatását, a vádlott kedvező családi körülményeit, tartásra szoruló gyermekét. Hivatkozott arra, hogy a vádlottat az életveszélyes eredményért nem eshetőleges szándék - amely megállapítását a megyei bíróság nem indokolta meg megfelelően - hanem gondatlanság terheli, amely további enyhítő körülmény. A védő a fentiek alapján az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán sajnálatát fejezte ki a sértettnek okozott súlyos sérülés miatt. Előadta, hogy beszélt a sértettel a cselekmény után, dolgoztak is egy helyen, normalizálódott a kapcsolatuk.

Az ügyészi fellebbezés megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi perorvoslat alapján eljárva bírálva az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján felülbírált. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Fejér Megyei Bíróság a kellő részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást, amelynek során a perrendi szabályokat betartotta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség által kifogásolt, a 2008. év szeptember hó 24. napján tartott tárgyaláson a Fővárosi Ítéltábla nem észlelt eljárási szabálysértést. A Be. 284.§ (2) bekezdés b./ pontja értelmében a sértett jelen lehet a vád ismertetésénél - ezt a jegyzőkönyv helyesen is tartalmazza - a c./ pont alapján „a tanúként kihallgatandó sértett a tárgyalótermet elhagyja”, ahogy azt is, hogy későbbi kihallgatásakor a sértett belép a tárgyalóterembe, tehát a vád ismertetése után elhagyta a tárgyalótermet.

A Fejér Megyei Bíróság ügyfelderítési kötelezettségének a szükséges mértékben eleget tett. A rendelkezésére álló bizonyítékokat értékelési körébe vonva, egyenként és egymással is egybevetve mérlegelte, és e tevékenységéről megfelelő terjedelemben számot is adott.

Az első fokú bíróság ítélete azonban a Be. 351.§ (2) bekezdésének b/ és d/ pontjában írt okból *részben megalapozatlan*, mert egyrészt hiányos tényállást állapított meg, másrészt a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett akkor, amikor úgy foglalt állást, hogy a sértett a vádlottat a hajánál fogva igyekezett kihúzni az italboltból. A megalapozatlansági okok azonban a Be. 352.§ (1) bekezdésének a/ pontja alapján a másodfokú eljárásban az iratok, valamint helyes ténybeli következtetés alapján kiküszöbölhetőek voltak.

A vádlott az eljárás során következetlen vallomást tett. Első nyomozati kihallgatásakor megtagadta a részletes vallomástételt, de úgy nyilatkozott, hogy bűnösnek érzi magát. Következő alkalommal a kényszerintézkedés elrendelésekor tartott meghallgatáson részletesen nyilatkozott, amikor előadta, hogy a sértett belekötött, majd később a hajánál fogva akarta kirángatni a kocsmából, és meg is akarta ütni, ekkor védekezéskeppen ököllel megütötte a sértett arcát, aki az ütéstől elesett. A tárgyaláson felelősségének súlyát tovább csökkentve már úgy nyilatkozott, hogy a súlyosan ittas sértett magától is elesett volna, nem is kellett megütnie, illetve az ő ütése inkább csak lökés volt.

A bűncselekmény elkövetésének közvetlen szemtanúja nem volt, ellenben a sértett következetes vallomása cáfolta a vádlott azon állítását, hogy őt a hajánál fogva vonszolta ki az italozóból, igaz ittassága és sérülése miatt a cselekmény részleteire nem emlékezett. A jelenlévő tanúk közül senki - még a vádlott baráti körébe tartozók sem - számoltak be arról, hogy a sértett húzta volna a vádlott haját, noha a vádlott vallomása szerint is ezt a pultosnak mindenképpen látnia kellett volna.

A jelenlévő tanúk csak arról nyilatkoztak, hogy az 1-es számú tanú - aki korábban a sértett barátnője volt, de a vádbeli időben már a vádlottal járt és jelenleg is élettársak - viselkedése miatt konfliktus keletkezett a vádlott és a sértett között, mert az 1-es számú tanú a sértett asztalához, és neki zeneszámot is küldött. Később a sértett távozott az italboltból, a vádlott utána ment, majd hallottak egy csattanást és ezután észlelték a sértett sérülését.

A vádlott módosított vallomásán kívül semmi bizonyíték nem igazolja azt, hogy a sértett támadólag lépett fel a vádlottal szemben, a hajánál fogva húzta ki az italboltból és meg akarta ütni, a Fejér Megyei Bíróság így téves ténybeli következtetéssel tette az ítéleti tényállás alapjává a vádlott 2006. év szeptember hó 5. napján tartott ülésen tett vallomását.

A Fővárosi Ítéltábla a helyes ténybeli következtetés után a vádlott első, bűnösségét elismerő nyilatkozata figyelembe vételével, amely összhangban van a tanúvallomásokkal, az aggálytalan orvosszakértői véleményekkel és az okirati bizonyítékokkal is, módosította a történeti tényállást, míg a hiányos részeit az iratok alapján a Be. 352. §. (1) bekezdésének a./ pontjára figyelemmel az alábbiak szerint kiegészítette és pontosította.

A vádlott nem szenved és a cselekmény elkövetésekor sem szenvedett gyengeelméjűségben, az elmebetegség szintjét elérő személyiségzavarban, tudatzavarban, illetve szellemi leépülésben. Kóros részegség, vagy annak csökevényes formája a cselekmény elkövetésekor nem volt esetében megállapítható. A vádlottnál a túlzott alkoholfogyasztás testi és idegrendszeri tüneteit nem lehetett kimutatni. (Elmeorvos-szakértői vélemény, nyomozati iratok 194-196. oldal.)

A vádlott a cselekmény elkövetésekor közepesen ittas állapotban volt. (Vérvételi jegyzőkönyvek, nyomozati iratok 191-192. oldal.)

Az ítélet 2. oldal negyedik bekezdésének negyedik mondatát az alábbiak szerint kiegészíti: „Rövid idő után megérkezett a vádlott barátnője az 1-es számú tanú is, aki korábban a sértett barátnője volt, majd az 1-es számú tanú a vádlott társaságában foglalt helyet, de később rövid időre átült a sértett asztalához is, zenét küldött a sértettnek, majd visszatért a vádlott asztalához.”

Ugyanezen bekezdés hetedik mondatából *mellőzi* az alábbiakat: „A sértett tartva a vádlott esetleges tettelegességétől, megragadta a vádlott haját, majd a hajánál fogva húzta ki őt az épületből és megpróbálta őt megütni, megfordult és ekkor”

Az ekként pontosított tényállás már mentes a Be. 352.§ (1) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól megalapozott. Az első fokú bíróság eleget tett a törvényben írt indokolási kötelezettségének is, így a tényállás irányadó volt a másodfokú eljárásban.

A Fejér Megyei Bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és a cselekmény jogi minősítése törvényes.

A jogi indokolást ugyanakkor - a védő által előadottakkal egyetértve - szükséges pontosítani annyiban, hogy noha a vádlott testi sértés okozásának egyenes

szándékával bántalmazta a sértettet, de a bekövetkezett életveszélyes eredményért gondatlanság, ezen belül is hanyagság (negligencia) terheli, mert az életveszélyes sérülés bekövetkezésének lehetőségét azért nem látta előre, mert a tőle elvárható figyelmet vagy körütekintést elmulasztotta (Btk. 14.§).

A pontosított tényállás alapján már helyesek az első fokú bíróságnak a jogos védelem kérdésében kifejtett indokai mivel a vádlottat a sértett részéről nem fenyegette jogtalan támadás, amely ellen védekeznie kellett volna, így a vádlott nem cselekedett jogos védelmi helyzetben akkor, amikor a távozó sértett után ment és őt ököllel megütötte az arcán. A jogi indokolás e részéből (7. oldal első bekezdés) a másodfokú bíróság szintén mellőzi a vádlott hajának meghúzására vonatkozó megállapítást.

Téves ugyanakkor az első fokú ítéletnek vádlott kitérés kötelezettségét taglaló része, mert a bírói gyakorlat szerint, ha a támadó és a védekező egyaránt ittas állapotban van, akkor az általános szabályok szerint kell elbírálni mindkettejük magatartását, kitérés kötelezettség szóba sem jöhet. Az időközben bekövetkezett jogszabályváltozás pedig már egyértelműen rögzíti, hogy a megtámadottat semmilyen körülmények között sem terheli kitérés kötelezettség.

A Fejér Megyei Bíróság a bűncselekményt nem a Be. 258.§ (2) bekezdése d/ pontja szerint nevezte meg az első fokú ítélet rendelkező részében életveszélyt okozó testi sértés büntettként, és a minősítő körülményt zárójelben a jogszabály hely feltüntetésével kell kifejezésre juttatni.

A Btk. 2.§-ában foglalt rendelkezés alkalmazásával - a bűncselekményt az elkövetése idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni - a bűncselekmény helyes megnevezése testi sértés büntette [Btk. 170.§ (1) bekezdése és (5) bekezdés első fordulata]. (Ezt az álláspontot foglalta el a Legfelsőbb bíróság a Bkf.III.531/2009. számú határozatában.)

A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság hiányosan sorolta fel és azokat nem minden esetben a súlyuknak megfelelően értékelte.

A vádlott beismerő vallomásának a Fejér Megyei Bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított, mert az nem volt egyúttal feltáró jellegű, valamint a vádlott vallomását folyamatosan változtatta, amellyel mindvégig saját cselekvőségének súlyát akarta csökkenteni.

Tévesen tekintette az első fokú bíróság nyomatékos enyhítő körülmények azt, hogy a vádlott ellen 1999. év óta semmiféle büntetőeljárás nem indult, mert a bírósági gyakorlat a büntetlen előélet tekinteti enyhítő körülményként, a többszörösen büntetett előélet súlyosító körülmény, még akkor is ha a vádlott akár hosszabb időn keresztül tartózkodik bűncselekmények elkövetésétől.

A bűncselekmény elkövetésében a sértett is közrehatott, azonban a tényállás kiegészítése és pontosítása után már eltűnt a sértetti közrehatásának jelentős mértékű enyhítő hatást tulajdonítani.

Az ítélet 7. oldalának utolsó bekezdésében értelmezhetetlen kifejezés „az életveszély viszonylag távoli volta”, mint enyhítő körülmény. Az orvosszakértői vélemények szerint a sértett közvetlen életveszélyes állapotban volt, életét csak a gyorsan érkező orvosi segítség és az idejében elvégzett életmentő műtét mentette meg, tehát a vádlott cselekményével okozati összefüggésben a sértett halálának bekövetkezése egy közeli, reális lehetőség volt, így a megyei bíróság által felhívott körülmény enyhítőnek semmiképpen sem nevezhető.

A fentiekben kifejtettek miatt a Fővárosi Ítéltábla az ítélet 7. oldalának ötödik bekezdését teljes egészében mellőzi.

Az ítéltábla további súlyosító körülményként értékelte a személy elleni erőszakos bűncselekmények elszaporodottságát.

A Fővárosi Ítéltábla ezért a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre és a súlyosító körülmények nyomatakára tekintettel a főbüntetés tartamát 2 év 6 hónap börtönbüntetésre súlyosította egyben a Btk. 53. §-a és az 55. § (1) bekezdésére figyelemmel mellékbüntetésül a közügyek gyakorlásától eltiltotta, mert e büntetés alkalmas a büntetési célok biztosítására.

A vádlott a Btk. 47.§ (2) bekezdése alapján a börtönbüntetés $\frac{3}{4}$ részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Az ítéltábla a Btk. 89.§ (1) és (2) bekezdése alapján a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának a próbaidőre való felfüggesztését, és a pártfogó felügyelet elrendelésére és a külön magatartási szabályokra vonatkozó rendelkezéseket mellőzte.

A Fejér Megyei Bíróság elmulasztotta a vádlott által őrizetben és előzetes letartóztatásban töltött idő beszámítását a Btk. 99.§ (1) bekezdése alapján a börtönbüntetésbe, ezt a Fővárosi Ítéltábla pótolta.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla a Fejér Megyei Bíróság ítéletét a Be. 372.§. (1) bekezdése alapján változtatta meg, az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségéről rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2010. évi február hó 25. napján

*. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

*. Rédei Géza s.k.
előadó bíró*

*. Hildenbrand Róbert s.k.
bíró*

A Fejér Megyei Bíróság B.20/2007/35. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla
1.Bf.190/2009/6. számú ítéletében foglalt változtatás mellett jogerős és
végrehajtható!

Budapest, 2010. év február hó 25. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

*Kiadmány hitelül:
tisztviselő*